

Mál nr. 217/2019

M og
V vegna frjálsrar ábyrgðartryggingar AÁgreiningur um bótaskyldu.**Gögn.**

Málskot, dags. 07.05.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, váttryggingafélags, dags. 04.07.2019 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M slasaðist þegar hann var að ganga niður stiga milli eldhúss og vörulagers á veitingastaðnum A sökum þess að hann rann og féll í stiganum og lenti illa á hægri hendi.

V hafnaði bótaskyldu og taldi að um óhappatilvik hafi verið að ræða sem ekki verði rakið til ófullnægjandi aðstæðna á vinnustaðnum eða annarra atvika sem váttryggingartaki beri skaðabótaábyrgð á að íslenskum rétti.

Í málskotinu kemur fram að stiginn sé brattur og hringlaga, úr stáli og aðeins með handriði öðrum megin og M hafi runnið á sleipum stáltröppum. Gamall sandpappír hafi verið í stiganum sem sjaldan sé skipt um en skipt hafi verið um hann daginn eftir slys M. M vísar til þess að slysið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins og því hafi ekki verið hægt að rannsaka slysstað og leiða í ljós orsök slyssins og hvernig aðbúnaður var á vinnustaðnum. Einnig bendir M á að A hafi ekki tryggt að stiginn væri öruggari en raun bar vitni og þar með hafi hann brotið gegn lagaákvæðum og reglum um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum og ekki hlutast til um öryggi starfsmanna í stiganum.

Í bréfi V kemur fram að skv. bráðamóttökuskrá hafi M hrasað í stiganum og í tilkynningu um slys til Sjúkratryggingar Íslands segi að M hafi dottið í stiganum. V vekur athygli á því að engin gögn staðfesti að stiginn hafi verið háll á slysdegi og það sé því algjörlega ósannað að bleyta í stiganum hafi orsakað fall M. Samkvæmt váttryggingartaka hafi eftirlitsaðilar ítrekað tekið út aðstæður á vinnustaðnum og engar athugasemdir verið gerðar við stigann. Jafnvel þótt bleyta hafi verið til staðar bendir V á að ógerlegt sé að viðhafa slíka aðgæslu að öll bleyta á gólfi sé samstundis hreinsuð upp. V telur vinnuaðstæður hafa verið forsvaranlegar og að slys M verði hvorki rakið til saknæmrar né ólögðrar háttsemi váttryggingartaka, starfsmanna hans eða annarra atvika eða aðstæðna sem hann ber ábyrgð á heldur sé um óhappatilvik að ræða og hugsanlega aðgæsluleysi M.

Álit.

Af lýsingu á stiganum og myndum má ráða að stiginn í þessu máli sé brattur og þröngur. Í fyrstu lýsingu á bráðamóttöku kemur fram að M hafi hrasað í stiganum og í tilkynningu M til Sjúkratrygginga Íslands er tilgreint að hann hafi dottið í stiganum. M mátti vera ljóst að stiginn var brattur og þröngur og að sérstök ástæða væri til að fara gætilega um hann. Skilyrði bótaskyldu úr frjálsri ábyrgðartryggingu er að slys megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis váttryggingartaka. Í gögnum málsins kemur fram að sandpappír hafi verið notaður sem rennivörn en ágreiningur er um ástand sandpappírsins á slysdegi. Ekki verður ráðið af gögnum málsins að almennt ástand stigans hafi verið slíkt að það teldist til vanrækslu af hálfu A. Eins og mál þetta liggur fyrir verður því ekki talið að M hafi sýnt fram á að atvikið megi rekja til saknæmrar háttsemi A eða starfsmanna hans og er A því ekki bótaskyld.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 29. ágúst 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.